

Fornylsesfond, og naar Reservefonden havde naaet 15 Millioner, hvad den vilde i Løbet af 2 Aar, forlangte man 5 Millioner i Friaktier. Man forlangte altsaa mere baade i Form af Udbytte og i Form af Friaktier. Det tilføjedes i samme Blad, at overfor det sidste Forlangende stillede Bestyrelsen sig absolut afvisende. Det gjorde Bestyrelsen ganske vist, men da Bestyrelsen havde stillet sig absolut afvisende, traadte Hr. Rée frem og meddelte, at det kunde aldeles ikke nytte noget, at Bestyrelsen stillede sig afvisende, for Hr. Rée repræsenterede et Flertal af Aktionærerne i Sukkerfabrikkerne, og saaledes var han i Stand til at gennemtrumfe sine Fordringer. Saa endte det da ogsaa med, at Bestyrelsen gav Køb paa den Maade, at man gik med til at udstede for 5 Mill. Kr. nye Aktier i Sukkerfabrikkerne, og at de gamle Aktionærer fik Fortrinsret til at tegne disse Aktier. Enhver maa da være paa det rene med, at det var en kolossal Foræring, Aktionærerne fik gennem disse nye Aktier, fordi de i Løbet af meget kort Tid vilde stige kolossalt paa Børsen. Det har ogsaa vist sig at være Tilfældet. De 5 Mill. Kr. Aktier, som de gamle Aktionærer fik i 1909 til en Kurs af 100, sælges i Dag paa Børsen til en Kurs af 270. Der er med andre Ord tjent $8\frac{1}{2}$ Mill. paa disse Aktier i den forløbne Tid, og alt i alt vil man se, at Udbyttet baade ved Kursavancen og Driftsavancen i disse 6 Aar har været 51 Mill. for De danske Sukkerfabrikker. Af dette store Udbytte have Roedyrkerne ganske vist faaet 13 Mill., men der er alligevel tilbage saadant noget som 38 Mill., der i disse 6 Aar ere komne Aktionærerne til gode.

Hvad Nykøbing-Fabrikken angaar, da ere dens Regnskaber ikke tilgængelige, de blive ikke offentliggjorte, og jeg har ikke været i Stand til nogetsteds at skaffe Oplysninger om, hvor meget man har tjent paa den Fabrik gennem en Aarrække, men en anonym Mand har elskværdigt til Morgen sendt mig Regnskabet for 1910—11, og efter at have læst det igennem forstaar jeg meget godt, at dette forfærdelige Misfoster af en Andelsfabrik ikke ønsker at lægge sine Regnskaber frem. De findes slet ikke i Greens: „Danske Fonds og Aktier“; hvor ellers alle andre Selskabers Regnskaber møde frem for Offentligheden. Det viser sig ifølge dette Regnskab, at i 1910—11 har det Selskab, der ejer Nykøbing-Fabrikken, tjent 3,346,046 Kr. 34 Ø., og efter at de have betalt Grundprisen for Roerne, Driftsudgifter, Rente og Dis-

konto, Transport af Roer, statutmæssige Henlæggelser, Tantième og Gratialer, er der et rent Nettooverskud af 1,267,002 Kr. 73 Ø. Af dette Beløb faa Roedyrkerne dels gennem Andelsroer og dels gennem Kontraktroer 554,777 Kr. 43 Ø., saa det er en ganske betydelig Sum, der paa den Maade gaar til Roedyrkerne. Men der bliver alligevel til selve Andelshaverne eller Aktionærerne, maa man vel kalde dem — ganske vist var Fabrikken oprindelig tænkt som en Andelsfabrik paa 3,500 Andele, men i nogle Aar arbejdede den under meget vanskelige Forhold, og mange Gaardmænd skilte sig da af med deres Andele, og de bleve vistnok opsamlede paa en enkelt Haand hos en enkelt Godsejer derovre —, til selve Andelshaverne med en Kapital af 1,050,000 Kr. i Andele, er udbetalt 541,243 Kr. 40 Ø. i rent Udbytte, det vil sige godt og vel 50 pCt. Samtidig er der henlagt 281,069 Kr. til Reservefonden og til andre Henlæggelser, det vil sige et Beløb af ca. 32 pCt. af Aktiekapitalen. Det bliver altsaa alt i alt 80—85 pCt. i Udbytte af Fabrikken i Nykøbing til de virkelige Indehavere af denne Fabrik. Roedyrkerne ere sandelig heller ikke spiste at, det kan man se paa Regnskabet. Denne Fabrik har i Virkeligheden givet et større Overskud end De danske Sukkerfabrikker, og Professor Bircø gør ogsaa i sin Bog opmærksom paa, at man paa Nykøbing-Fabrikken har naaet et større Udbytte, end man har naaet ved De danske Sukkerfabrikker.

Det er en kolossal Syndflod af Penge, som er styrtet ud over Aktionærerne og over dem, der eje Andelsfabrikken paa Falster, og man fristes til at spørge, hvordan det er gaaet med disse Fabrikkers Arbejdere. I saa Henseende er det vanskeligt at faa paalidelige og udførlige Oplysninger. Inden jeg omtaler dette, vil jeg fremhæve, hvorledes den amerikanske Forfatter Upton Sinclair for 2—3 Aar siden vakte en kolossal Opsigt omkring i Verden ved at omtale United States Staaltrust, idet han oplyste, at der ikke anvendtes saa meget i Folkeløn ved denne store Verdensstaaltrust, som der udbetales i Nettofortjeneste til Aktionærerne. Han oplyste saaledes, at der i 1902 anvendtes 120 $\frac{1}{2}$ Million Dollars til Folkeløn, medens der udbetaltes 133 $\frac{1}{2}$ Million Dollars i Nettofortjeneste til Aktionærerne, og at der i 1903 anvendtes 120 $\frac{3}{4}$ Million Dollars til Folkeløn og 109 $\frac{1}{4}$ Million Dollars til Nettofortjeneste til Aktionærerne. Dette vakte den Gang en kolossal Indignation